

μυθιστορία αύτη, ἔχει πολλά ἐπειδόδια, ἐκδιδοται καὶ τὸ δεύτερον, ἡ δὲ συγγραφεῖς εἰς οὐδὲν τὰ πάντα λογιζούμενη, χαίρει ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς τῇ ἀδόξῳ, τῇ οὐ μόνον τῶν τημάνων αὐτῆς ἐκτιθεῖσαν, ἀλλὰ τόντεινδὲ καὶ τὸν σύζυγον γελοίους καθιστᾶσαν. Τὸ μέρος δὲ τοῦτο τῆς κωμῳδίας ἀνάγεται κυρίως εἰς τὸν βασιλεύσιμον, εἶνε δὲ καὶ διασκεδαστικώτατον. Ἐνταῦθα οὐχ ὑπάρχει ἡ πενθερά, καὶς καταβασανίζει καὶ ταράσσει τὸν γαμβρὸν αὐτῆς, μὴ ἀναναλογιζούμενη ὅτι ὁ γαμβρὸς εἶνε ὁ σύζυγος τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, ἐνταῦθα τῷντι φέρεται ἡ κυρία νηυμῖς, ἡ σχολαστική καὶ γελοία γυνή, πτις ἐκ ματαιοφορίουντις, ἐξ ἐφέδεων τῆς ἀντὶ πάσης θυδίας ἐπιτυχίας, ἀνεν μέτρου, οὐδαμῶς ἀποδειλῆ πρὸ τοῦ σκανδάλου τοῦ καταστῆσαι τὸν σύζυγον αὐτῆς καὶ τὸν τιὸν γελοίους. Η. κ. Montibert προαλείφεται καὶ εἰς ἄλλας ὕπερεις, ἃς σκέπτεται νὰ προλάβῃ ὁ γαμβρὸς αὐτῆς Ἀλλὰ πῶς; Ἔχει τὸν ιδέαν μου! ἀναφωνεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφωνήσεως ταύτης καταπετάγνυται ἡ αὐλαία τῆς δευτέρας πράξεως.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ἡ κ. Etangs παρίσταται ἐπὶ ἐλεεινῆς κλίνης ἔν τινι διδυμάτιῳ, δωματίῳ εἰρητῆς πρόσδομηδίζοντι. Τὴν νύκταν ἔλαβον τὴν Etangs καὶ ἔφερον εἰς τὸ δωμάτιον, βιβαίουμενοι αὐτὴν ὅτι καθεῖσαν αὐτήν. καταδικασθεῖσαν, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ. Πράγματι δὲ ἦν ἐν τινὶ οἰκίᾳ, ἀνικούσῃ τῷ συζύγῳ αὐτῆς. Οὗτος παρεσκεύασε τὰ πάντα. Η Κεκιλία πιστεύουσα ὅτι πράγματι ἡ μήτηρ αὐτῆς ἦν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ ἐλυπεῖτο σφόδρα. Η θέσις τοῦ γαμβροῦ ἀληθῶς παρίσταται δεινή, διαβλέπει δ' οὐτος ὅτι πάντοτε θὰ τὸν καταδιώκῃ ἡ πενθερά. Ἔγνω λοιπὸν νὰ πεισῃ αὐτὴν ὅπως φύγῃ καὶ μεταβάσα κατοικήσῃ ἀλλαχόσε, ἀλλ' αὐτὴ ἀφεῖται, προαιρεῖται δ' ἀσμένως τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, μένουσα ἐν τῇ φυλακῇ. θέλει νὰ πάσχῃ χάριν τῶν φιλολογικῶν αὐτῆς πεποιθήσεων. Κατεβαλθη πᾶσα προσπάθεια ὥπως μεταπεισθῇ, ἀλλ' αὐτὴ οὐδόλως πειθεται, μεταμψιέζεται δὲ εἰς ἀνθρακέα καὶ πειρᾶται νὰ δραπετεύσῃ διὰ τοῦ παραθύρου, οὐτινος ἦν τεθραυσμένη ἡ μία τῶν κιγκλιδῶν, δ' ὅγκος ὅμως αὐτῆς δὲν συγκατατίθεται εἰς τὸν ἀπύφασιν αὐτῆς καὶ οὐδόλως ἐπιτρέπει αὐτῇ νὰ διέλθῃ τοῦ παραθύρου.

Τέλος ἡ κυρία Etangs μανθοῦσα τὸν ἐμπαγμὸν οὐτινος ἐγένετο θῦμα, τοῦ συζύγου αὐτῆς διακρηγόνδοτος ὅτι αὐτὸς οὗτος παρεσκεύασεν αὐτόν, ζητεῖ νὰ διαζευχθῇ αὐτόν. Τούτου δ' ἀποδεξαμένου τὸ διαζύγιον, αὐτὴ ἀπέρχεται μόνη, εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς νῦν, ὅπως συντάσσῃ νέας πορνογραφικὰς μυθιστορίας. Η αὐλαία καταπίπτει.

Τοιοῦτο τὸ νέον ἔργον τοῦ Albin Valabréque, ὅπερ ἐδικαιολόγησεν οὗτος ἐν τῇ *Histoire* καὶ ὥπερ, καὶ περ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἀποτυγχάνονταν καὶ χωλαίνοντα τεχνικῶς, ἐνέχει ὅμως πολλὰ τὰ τερπνά, ἐψ' ὅ καὶ δ' Sarsay προτρέπει τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ νὰ ἴδωσιν αὐτό, διότι θὰ διέλθωσι δύο ὥρας ἵκανος εὐαρέστους.

Ἐν τῷ Μελοδόματι δὲ ἐξετελέσθη ἡ Δηϊδάμη (Dédämie), μελόδομα διπρακτον· ἐπὶ Edouard Noël, μέλος Henri Maréchal. Περὶ τοῦ ἀρχαίας ἀληπνικῆς ὑποθέσεως μελοδόματος τούτου ὡς καὶ τῆς ἐν τῷ 'Ωδεῖ φ (Odéon) διδαχθείσης τετραπράκτου κωμῳδίας

Φριδερίκης (Friderique), θιγούσης ζήτημα κοινωνικόν, λόγος γεννήσεται ἐν ἐπομένῳ τεύχει.

ΧΡΟΝΙΚΑ Η Σάρρα Bernhardt ἐπανῆλθεν ἦδη εἰς Παρίσιον καὶ παρέλαβε τὸ θέατρον τῆς Αναγέννησης (Renaissance), ὅπερ ἐνώπιον, ὡς ἐγράψαμεν ἦδη, αὕτη Ἐπειήστο δὲ πολλὰς μεταβολὰς ὡν καὶ ἡ ἀρσίς τοῦ ὑποβολεῖου, διστὶ ὑποβολεῖς δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἐν τοῖς παρασκήνιοις. Ἐγγυμάζεται δὲ ἦδη εἰς τὸν R. O. S. τοῦ Lemaitre, ὡν ὑποδύθησεται τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον. Τοῦτο ποτύπολις αὐτῷ, τούτο — Εν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ ἤρξατο ἡμελάτη τῆς Αντιγόνης τῶν κ. κ. Paul Meurice καὶ Auguste Vauguerie. Τὰ σχήματα τῆς Αντιγόνης καὶ τοῦ Κέσσοντος ὑπόδυθησονται δεσποινίς Bartet καὶ δ' Mounet Sully. Τὰ γορίκα φωλίσσονται οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Mendelssohn, ὡς ἀνεγράψη, ἀλλὰ κατὰ μέλος τοῦ γαλάτου μελοποιοῦ Saint-Saëns, θλως ἐλληνικὴν κατὰ μονοφωνίαν. Ο μελοποιὸς τοῦ Samson et Dalila ἦδη ἡτομάσε τὴν μουσικήν.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

της κυβερνητικής Έφημος ιδούς, ἀνάθεσθαι τουπίν τινα τῶν πραγμάτων, ἐπιβάλλονται τῷ κυβερνήσει νέα, διάδοσα τῶν τέως δεδομένων, μέτρα πρὸς ἀνόθεσθαι τὴν σικενομικῶν πραγμάτων τοῦ τάπου, ἐπέτοις εἰς τὰς ὑπολάβωμεν ὅπερι πεπάσατο ἄρτι καὶ αὐτῷς ὁ κ. Σωτηρόπουλος παρὰ τὸ πρόγραμμα, ὥπερ ἐπήρισεν αὐτῷ τὴν ἐμπιστοάνην τῷ ἀνακτος καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ.—Τὴν τοιαύτην τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος λύσιν εὐρίσκουσι πρόσφορον οἱ ἐν Ἑλλάδι, ἔχοντες ὑπ' ὅψει ὅτι, ἐλαττουμένης οὕτω τῆς ὑπορεσίας τοῦ δημοσίου χρέους κατὰ σπουδαῖον ποδόν, ἢτοι κατὰ σπουδαῖον ποδὸν ἐλαττουμένου τοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὸν πρὸς τὸν δικοπὸν τοῦτον ἔξαγομένου χρυσοῦ, ὃν ἐπέλθῃ ἀγαγκαῖος ἢ ὑποτιμησις τοῦ συναλλαγμάτος, ἵτις θ' ἀνακούφιση μεγάλως τὴν ἀναντιφροντῶς δεινὰ πάσχουσιν συναλλαγὴν τοῦ βασιλείου.—Ἄλλ' ἄρδε γε εἰνες ἀνάξιον ὅλως τοῦ κόπου νὰ ἔχεται οὐδὲ τῶν μελετώντων καὶ θεσπιστῶν τὰ μέτρα, δι' ὧν κανονισθήσεται τὸ οἰκονομικὸν ζητῆμα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, ὥπερ ἡ ἐπὶ τοιαύτης βάσεως διάκανδισις αὐτοῦ θὰ ἐπέφερεν ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς τῶν ὄριων τοῦ βασιλείου ἐλληνισμοῦ; Οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ, προσδοκῶντες τὴν προσθετεῖσαν τοῦ ἐμπαρίου καὶ τῆς καθ' ὅλου συναλλαγῆς αὐτῶν ἀνακούφισιν ἐκ τοῦ πόδος τοὺς πιστωτὰς συμβιβασμοῦ, οὐδὲν σχεδὸν διακύβευσιν μικρὸν σχετικὸν μέρος τῶν κυβερνητικῶν διμολογιῶν κατέχοντες δύναται δῆμος τὸ αὐτὸν νὰ φθῇ καὶ περὶ τοῦ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἐλληνισμοῦ, ἔχοντος διατεθειμένον τὸ πλεῖστον τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, εἴτε ἐξ οἰκονομιῶν ίδιωτῶν ἢ ἐκ παγίων πόρων κοινοτήτων ἢ Σωματείων ἢ ἐκ περιουσιῶν τραπεζιῶν ἢ ἀλλων πλουσίων ὅμογενῶν συγκειμένων, εἰς ἐλληνικὰς ἀξίας; Τὰ τετρακοσίων περίπου ἑκατομμυρίων μείσωσιν διὰ τῆς λιποταξίας τοῦ κ. Τρικούπη οὐ ποστάντα ἐλληνικά ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος κεφαλαία δὲν θαύμασται καὶ δευτέραν τοσαύτην διὰ τοῦ λεγομένου συμβιβασμοῦ τούτου;—Τὸ πρᾶγμα νομίζομεν ὅτι διέθεισοι νὰ λάβωσιν ὑπ' ὅψει οἱ ἀριθμοί, ἀν μὴ θέλωσι νὰ συντελέσωσι τὸν καὶ δῆμον ικανῶς προγράμμον οἰκονομικὸν διεθρον τοῦ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἐλληνισμοῦ, διεθρον, δεῖτις οὐ μόνον τούτον θὰ ἴναγκαζεν εἰς οἰκτράν ὑπισθοδρόμουσιν, μεστίν πολλῶν καὶ σοβαρωτάτων ἐπὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι βίου, εἰς τὴν παντοίαν ἀνάπτυξιν τοῦ δημοίου τοσούτου συνεγένεσαν τὰ ὑλικὰ μέδα τῶν ἔξω Ἑλλήνων, ἐπιβλαβῶς θὰ ἐπέδρα.—Ἐλπίζουμεν ὅτι, ἀν συγχρόντα κομματικά, ἀχλάν καταχέοντα ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ὅμμάτων τῶν πολιτευτῶν τῆς Ἑλλάδος, τῶν μὲν εἰς τὴν κατάληψιν, τῶν δὲ εἰς τὴν ἀνάκτησιν, τῶν δὲ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς πρότι πάντων ἀποβλεπόντων, καλύπτων αὐτοὺς τοῦ ν' ἀναμμηνόσκωνται ὅτι ἀπὸ τῶν γρωμῶν καὶ τῶν μέτρων αὐτῶν ἔξαρτάται οὐ μόνον τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τοῦ διονυσιακοῦ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἡ τύχη, ὁ τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἀπελθόντες Κοπενάγης καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἑλλάδα καταφθάνων βασιλεύεις θὰ ὑποδειξῃ οἵς δεῖ τὴν ἀνέγκην τῆς ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως ἔκετασεως τοῦ ζητήματος τούτου, ὅτι δὲ τὴν κυβερνησιν, ἵτις θὰ νιοθέτει τὸ ἑθνικώτατον ἐν τούτῳ πρόγραμμα θὰ

ὑπεδείκνυε τῷ ἐλληνικῷ λαῷ ὡς τὸν μάλιστα ἀξίαν τῆς ἐμπιστούμενης αὐτοῦ.

Αἱ ἐν Τούλων γαλλοῦρδοσθίκαι ἐορταὶ ἑξακολουθοῦσιν ἀκοτελοῦσαι τὸ θέμα τάμπον ἐν Εὔρωπῃ πολιτικοῦλογιας, εἰς ποικιλὰ δχδια καὶ συμπεριφύματα παρέχουσαι ἀφορμήν.— Ως γνωστόν, οἱ ἐν Ρώμῃ, θραδύτατα κατανούσαντες ὅποδον ἐπιζημιον αὐτοῖς έργον διέπρεψαν, συγμετασχόντες τῶν ἐν Μέτες προκλητικῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν γερμανικῶν διαδολώσεων, θεούλευτούσιν νὰ πειθαρίσσουν ἐπανόρθωσιν τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ τούτου σφάλματος, μεγάλως δυσχεράντος τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου, ἐξ οὐλέπιζουσι τὴν ἀποδροπίν τοῦ ἀπειλοῦντος αὐτούς κινδύνου τῆς χρεωκοπίας, ἀτε ἀπομαιρύναντος ἀπ' αὐτοῦ τὰ γαλλικὰ κεφάλαια, διὰ τῆς εἰς Τουλῶνα κατὰ τὴν αὐτόσε μελετωμένην τότε μετάβασιν τοῦ κ. Καρνών εἰς προσαγόρευσιν τῶν ρώσων ἀξιωματικῶν ἀποστολῆς θωρηκτοῦ μετὰ ἀντιπροσώπου τοῦ βασιλέως Ουμβέρτου, φιλοφρονησόμενον τὸν πρόδερον τῆς Διμοκρατίας.— Εὔθυς ὡς ἐγνώσθη ἡ τοιαύτη πρόθεσις τῶν ἐν Ρώμῃ, ἡ τοῦ κ. Καρνώλη εκδρομὴ ἀνεστάλη, οὕτω δὲ η Γαλλία ἐτιμώρησε τοὺς νομίσαντας ὅτι δύνανται δι' ὑποκριτικῶν φιλοφρονησέων νὰ καλύψωσι τὴν προτέραν αὐτῶν πρὸς αὐτὴν πᾶν ἄλλο η φιλόφρονα συμπεριφοράν.— Τετερόν δημείον ὕσιον λόγου τῆς ιστορίας τοῦ ἐπικειμένου εἰς τὰς γαλλικὰς θαλάσσας κατάπλου τῆς ωραίκης μοίρας εἶναι ἡ ἐπιτίμησις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τοῦ ωραίκου τύπου πρὸς τοὺς εἰκοσιδύον ἀντιπροσώπους τῆς ωραίκης δημοσιογραφίας, οἵτινες διὰ τηλεγράφηματος αὐτῶν πρὸς τὸν σύλλογον τοῦ παρισινοῦ τύπου ἔξεφρασαν τὰς εὐχαριστίας καὶ συμπαθείας τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῷ συμμετοχῇ τοῦ τύπου τούτου εἰς τὰς ὑπέρ τῆς ωρογαλλικῆς συναδελφώσεως ἐορτάς, καὶ η παραμήροστη ἀποτολή ἀλλοιος ἀπόκειται η τῆς Ρωσίας ἐν τῷ ἀλλοδαπῷ ἐκπροσώπωσις.— Τὸ πρᾶγμα διὰ τοῦτο ιδίᾳ ἐπεσθεῖ τὴν προσδοκήν ήμῶν, διότι θὰ παράσχῃ πιθανώτατα τοῖς θιασώταις τῆς Τριπλῆς, μάλιστα δὲ τοῖς ἐν Βερολίνῳ, ἔνθα τὸ πρῶτον ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ τοῦ Χρηματιστηρίου» ἐδημοσιεύθη τὸ σχετικόν ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγράφημα, ἀφορμήν πρὸς ἐπιχαιρεκακίαν.— Οὔτοι θὰ ἐρυπνεύσωσιν αὐτό, οὐχὶ διότι πράγματι οὕτω πιστεύουσιν, ἀλλὰ διότι οὕτω συμφέρει αὐτοῖς νὰ ὑποκρίνωνται ὅτι πιστεύουσιν, σπως ἀναζωγονίδωσι τὸ δημητρέας πάνεναντι τοῦ λαμπροῦ ἀντέρος τῆς ωραίκης συναδελφώσεως πλειότερον σθεννυμένον γόντρον τοῦ εἰρηνικοῦ συνδέσμου, ὡς δηλοῦν χαλάρωσιν τῶν πρὸς τὴν γαλλικὴν φιλίαν αἰσθημάτων τῆς ωραίκης πολιτικῆς— Οὔδεν τούτου ἀνακριβέστερον. Βεβαίως η τῶν ωρῶν δημοσιογράφων φιλοφρόντισις πρὸς τοὺς γάλλους συναδελφούς αὐτῶν δὲν ἡδύνατο ν' ἀνατρέψῃ πραγματικῶς τὸ πρόγραμμα τῆς ἔξαρτερικῆς πολιτικῆς τῆς ἐν Πετρουπόλει κυβερνήσεως· τὸ μέτρον ἐν τούτοις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ωραίκου γραφείου τοῦ τύπου θὰ δυνηθῷ μεν εὐχερῶς καὶ ἀνευ παρεμμένειας τινὸς νὰ ἐξηγήσωμεν, ἀν ἀναμνησθῷ μεν πόδον ἐπιφρεπές πρὸς ἐνθουσιασμὸν εἶνε τὸ γαλλικὸν ἔθνος καὶ πόδον κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἀκατασχέτως εἰς τὴν δοπίν ταύτην ἀφέθη ἐπὶ τῷ ἐπικειμένῳ εἰς Τουλῶνα κατάπλω τοῦ ωραίκου στό-

λου.—Μετά ούτως άκρατήτου αισθήματος παραδεκνά-
ζεται νά έκδηλώσῃ τα ύπερ της γαλλοφρωματικής συγ-
μαχίας φρονύματα αύτού, ώστε, ήν μή μικρόν τι καλινα-
γωγιθῇ ἐν τῇ ὄρῃ ταύτῃ, δύναται νά ἔξελθῃ τῶν ὑπὸ
τῆς φυγέσεως καὶ τοῦ κοινοῦ ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν
συμφέροντος διαγραφομένου δρίου τούτου ἔνεκα μά-
λιστα φρονιμώτατη πρόσεις σύνεσμιν καὶ μετριοπάθειαν
παρανέσεις ἡκούσθησαν οὐ μόνον ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ
ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα ὁ Διών. λαμπρόν ἔγραψε
ἐπὶ τῷ ὅκοπῷ τούτῳ ἀρθρον.—Οὐδόλως ἄπορον λοι-
πὸν ὅτι οἱ ἐν Πετρουπόλει, σινωφρᾶ ἄλλως τε καὶ τοῖς
διέπουσι τὴν μεγάλην αὐτοκρατορίαν πολιτειακοῖς
ὅροις, ἀπεδοκίμασαν πρᾶξιν τοῦ ρωσικοῦ τύπου δυ-
ναμένην νά ὑποθερμάνῃ ἵτι μᾶλλον τὸν ἐν Γαλλίᾳ
ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐκτρέψῃ αὐτὸν εἰς προκλητικὰς
διαδηλώσεις.—Ἄλλως τε ὅτι οὐδέμια καλάρωστις ἐπῆλ-
θεν ἐν τοῖς περὶ τῆς γαλλικῆς φιλίας αἰσθήμασι τῆς
ρωσικῆς πολιτικῆς, τούτο ἀποδεικνύει οὐ μόνον αὐ-
τὸν τὸ γεγονός τῆς εἰς Τουλάννα μεταβάσεως τοῦ ρω-
σικοῦ στόλου ἐν περιστάσειν, δυναμέναις κάλλιστα
τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην νά καρακορίσσισιν ὡς ρωσι-
κὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐν Μέτες προκλητικὴν πρὸς
τὴν Γαλλίαν συμπεριφοράν, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ αὐ-
τοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐκφρασθεὶς πόθος, ὅπως
πλεῦσαν εἰς Κοπενάγην, ἔνθα ὁ τσάρος διατρίβει,
διαμένῃ αὐτόθι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Τουλάννη
καὶ Παρισίοις ἔορτῶν γαλλικὸν θωρηκτόν, πάντως
ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ καὶ αὐτοπροσώπως νά μετάσχῃ
τῆς γενομένης ἀνταλλαγῆς φιλογιαλλικῶν φιλοφο-
νίδεων.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

«Ἡ Ἀγία καὶ Ιερὸς Σύνοδος ἔξεδωκέν ὑπὸ ἡμερομήνιαν καὶ σε-
πτεμβρίου φωνῇ γράψαντος τοὺς πανεπιστάτους μητροπο-
λίτας τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, διὸ ἡδηστοῖς τοῖς Ἐκκλησία
προστηρόντως διεκανόντεν ὅπως, πρὸς βεβία ἰωσὶν τῆς ἀνελλιποῦς
τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κακῶν διχρησιμένων, ἐκτελῶν-
ται πρὸ τῆς ἱεροτελεστίκας τοῦ γάμου πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι δι-
ατυπώσεις, καθὼς ἂς οἱ μὲν ἀξιούσιοι ἱερεῖς προσάγονται τῇ ἐκκλη-
σιαστικῇ αὐτῶν ἀρχῇ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ἔγγυώμε-
νοι ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται καλύμμα πρὸς νικηφορούντων τῶν εἰς κο-
κωνίαν γάμου προσεργομένων, ὃ δὲ οἰκεῖος ἀρχιερεύς, ὁ μόνος ὑ-
πεύθυνος διὰ τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ συμβικινύσσας τυχὸν ἐκ-
κλησιαστικὰς ἐκδίδωσις πράξεις, ἐκδίδωσιν ἀκολούθως τὴν γενο-
μισμένην ἀδειαν ὄντας πράξιν ἀναφέρουσαν τὸν στέψοντα ἵερα» . . .
«Καὶ δὴ ἐφιστῶντες συντόνως τὴν προσεγγήν τῶν ἐν Χριστῷ ἀ-
δελφῶν ἥριτον ἀρχιερέων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀνακιμνή-
σκοντες δὲ ὅσα καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία περὶ τῆς ἀπαιτούμενης
ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὸ ἐγκυλίων γραμμάτων αὐτῆς διετύπωσεν,
ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν, ἵνα ἔκστος αὐτῶν ἐν τῇ ὑπὸ
τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ διακυβερνήσιν τελούσῃ ἐπαρχίᾳ ἐπιμελῆ-
ται τῆς αὐτηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ
δικτεταχμένων, γινώσκων ὅτι ὁ κρύψα καὶ ἀνευ ἐπισκοπικῆς ἀ-
δείας τελούμενος γάμος ἀ κυρός ἐστι καὶ ὡς μὴ ὑπάρξεις, ὃ δὲ

τελέσας ἴσεν εἰς αὐτηρᾶς ὑποβάλλεται ποιάς, καὶ οὐδεμία,
ὡς εἴκος, αἴτησις περὶ ἀγαγγιώσισμος ἡ κυρώσεως ταπεύθυν γάμου
ἀποδεκτῇ ἐστιν ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν . . .

— «Οἱ Ἑλληνες Φιλολογοί τὸ Σύλλογον προτελέθη εἰς τὸ
κατὰ τὸ ἔτος 1894 συγκροτηθεῖσμενον συνέργειαν ὑπενήργειν
Βούλη-Πέστρη, προσηγόρευον τὸ ισορροπητικόν καὶ ὁ

— Προσέγδις ἀρχεται ἡ ἐκτυπωτής τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ
Ἑρμηνίου, ὑπὸ Δ. Βερναρδάκη, τὴν ἐπιστατικὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Φι-
λολογικοῦ Συλλόγου, ἀνήκοι δὲ τῇ Ζωγράφειο Ἑλληνικῇ Βι-
βλιοθήκῃ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σαδόνατον, 23 Σεπτεμβρίου

Συμπληρωθεῖσες χάριν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς
περιφρεγετας τῶν ἡμετέρων ἀγαγνωστῶν τὸν συγκρι-
τικὸν πίνακα, ὃν ἐν τῇ τοῦ παρελθόντος σαββάτου
οἰνονομικῇ ἡμέρᾳ ἐπιμεωρήσει ἐδημοσιεύσαμεν πρὸς
ἀπόδειξην τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν τουρκικῶν χρεω-
γράφων καὶ τὴν ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐξαετίας γενο-
μένην ἐκπληκτικὴν αὐτῶν ἀνατίμησην, σημειοῦμεν
ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡροολογίαν, πτοι κατὰ σεπτέμ-
βριον τοῦ 1887, αἱ ὄμολογιαι τῶν Σιδηνοδρόμων Ρω-
μανίας ἐτιμῶντο φρ. 32, ἐν φείκον φθάσει 96, καὶ χθὲς
ἐτιμῶντο φρ. 90 3/8, τριπλασιασθείσης τῆς τιμῆς αὐ-
τῶν. «Ωστε ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κάτοχος 100
μόνον ὄμολογιῶν τῶν, ἐν λόγῳ Σιδηνοδρόμων ὀφελεῖ-
ται νῦν φρ. 5,837, πτοι λίρας 256 ἐπὶ κεφαλαίου 140
λιρῶν! Ἐπίσης τὸ δάνειον προτεραιότητος (priority),
ὅπερ τότε ἔφερε τόκον 5 0/0 καὶ 1 0/0 χρεώλυτρον,
ἐτιμᾶτο φράγκ. 350, ἐνφ διμερον τιμᾶται φρ. 415
καίτοι ὁ τόκος αὐτοῦ μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1890 γε-
νομένην μετατροπὴν εἶναι 4 0/0 ὡστε κατ' ἀναλο-
γίαν τοῦ τόκου ἀνετιμῆνθαι κατὰ φρ. 165. Ἐπίσης
τὸ δάνειον τῶν τελωνίων, ὡστε τὸν 10δριον τοῦ
1889 ἐτιμᾶτο φρ. 355, τιμᾶται νῦν φρ. 491 ἀνατί-
μησην ἐντὸς τριετίας κατὰ 140 φράγκα. Ἄλλη ἡ μᾶ-
λλον καταπληκτικὴ ἀνατίμησης παραπορεῖται εἰς τὸ
ὑπὸ τὸ ὄνομα Οδυμανὶέ νέον δάνειον, ὡστε διὰ μετα-
τροπῆς ἀντικατέστησε τὸ πρότον ὑπὸ τὸ ὄνομα Δα-
χλιέ ἐσωτερικὸν δάνειον καὶ τὰ ὑπὸ διάφορα δόνύματα
ταμειακὰ γραμμάται τοῦ ὑπονομείου τῶν δικονομι-
κῶν. Εἰναι γνωστὸν ὅτι τὸ λεγόμενον Δαχλιέ, συνι-
στάμενον τότε εἰς μόνον 500,000 λιρῶν ἔφερεν 6 οἰο
τόκον καὶ 4οιο χρεώλυτρον, καὶ δημος πτοι 6 εἰσαχθῆ
εἰς τὸ ἡμέτερον χρηματιστήριον, ἐτιμᾶτο ἀπὸ 18 μέ-
χρις 25, μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ κρηματιστηρίῳ εἰσαγωγὴν
αὐτοῦ ἀνετιμῆνθαι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μέχρι 35 καὶ
περὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν περιεστρέφετο κατὰ τὸ 1887.
Σιμερον δὲ τὸ κατὰ τὸ 1890 ὑπὸ τὸ δνορα Οδυμανὶέ
μετατραπὲν εἰκεν δάνειον, συγκείμενον ἐκ 4,999,500
λιρῶν τουρκικῶν καὶ φέρον 4οιο τόκον καὶ 1οιο χρεώ-
λυτρον, τιμᾶται 87 1/4!

Τοιαύτη ἐντὸς ὀλιγοχρονίου διαστήματος κατα-
πληκτικὴ ἀνατίμησης τῶν διωμ. χρεωγρ. ἀποδεικνύει
τρανώτατα τὴν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ εὐθρωπαϊκοῦ δι-
μοδίου ἀναπτυχθεῖσαν καὶ ισχυροποιηθεῖσαν πεποί-